

Juleaften

Tekst: W. Rantzau
Melodi: E. Horneman.

1.

Vær velkommen, kære jul!
Ja, på dig vi trygt kan stole,
frem du smutter af dit skjul,
møder altid tro som guld.
Alle har dig såre kær,
du har lidt jo til enhver,
dig med længsel
venter på de store som de små.
vær velkommen, kære Jul!
Gamle folk ved dig genfinder
tanker der var lagt i muld,
glade barndoms minder.

2.

Juletræet står så grønt,
ja, som ret det var Skærsommer,
hver en Gren er pyntet, skønt
det har kostet Fatter Mynt.
Æblerne er smukt forgyldt,
hvert et Kræmmerhus er fyldt
med det yndigste Godt-Godt, jo
det er såmæn flot.
Hvilken Jubel! Hør engang,
Victor blæser, Carl han trommer,
nu skal hver ha' sin Present,
der skal trækkes Nummer.

3.

Posen frem! nu Lotteri
spilles skal om Pebernødder;
jeg har vundet, stop! Parti!
Her er Puljen! Sætter i
Øg se der med Panteleg
ugenert man morer sig,
hør Studenten! har blot, tys!
Han beder om et Kys.
Lille Claral Du er dømt,
Løs kun Pantet, siger Fatter -
og Studenten får et ømt
Kys af Husets Datter.

4.

Lunt i Krogen indkvarteret
sidder gamle Bedstefatter,
han iaften blev forært
nye Tøfler, smukt brodert,
alt imellem ser han blidt
hen til Juletræet lidt.
Gamle Minder dukker frem,
de kære Barndomshjem -
ak den Tid, den var så skøn,
jeg er gammel, nu han sukker,
og sin lille Søns ømt
ømt og kærligt vugger.

5.

Julelysene er tændt,
ja, vi følger gamle Skikker
Mutter laver eksellent
Risengrød, ja, som bekendt.
Tag nu Plads og spis Jer mæt,
men husk på den næste Ret:
Gåsesteg med Svedsker i
er Julens Poesi;
og Desserten bli'er solid,
Juleaften Mutter giver -
det er Skik fra gammel Tid -
varme æbleskiver.

6.

Smukt med Navn og Inskription
rundt ved hver kuvert der ligger
Julegaver, se blot kun
der er nok til hver Person.
Hvad er det? Ja Fatter gæt!
Ih! hvad ser jeg! Mo'ers Portræt,
han har truffet dig, min Skat,
aldeles akkurat.
Lille Fatter, hille mænd
Det var dog en dejlig Muffe,
og se Claras Hat, ja den
er af første Skuffe.

7.

Se blot Clara, lille Strik,
en Present hun hurtigt gemmer,
men et ømt og venligt Blik
så jeg godt, Studenten fik.
Lad os være indiskret,
lad os titte lidt og se,
hvad det var - Ja så! Ej! Ej!
Studentens Kontrafej -
fri'et han har ja alt ifjor
men han fik ej Fatters Minde.
Først Eksamen, lød hans Ord,
eller ingensinde.

8.

Hør nu lyder Glassets Klang,
til Studenten Fatter taler.
Lille Frits, jeg en Present
har til dig, ja gæt engangl
din Eksamen gik jo godt,
og nu ønsker du så småt
Et og Andet, det nok jeg
kan sagtens tænke mig -
Tag da hende! Hun er din!
Lille Clara skal du have
i Present, og det er min
bedste Julegave!

Anton Wilhelm Theobald Andresen Rantzau, 1832-97
Johan Ole Emil Horneman, 1809-70